

Nr 173

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Europarådets rådgivande församling år 1954 vid dess sjätte ordinarie möte fattade beslut; given Stockholms slott den 25 mars 1955.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande angående vissa i nämnda protokoll omförmälda, av Europarådets rådgivande församling år 1954 vid dess sjätte ordinarie möte fattade beslut.

GUSTAF ADOLF

Östen Undén

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen lämnas en redogörelse för de viktigaste av rådgivande församlingens rekommendationer och resolutioner. I likhet med vad som varit fallet föregående år, har det befunnits lämpligt och önskvärt, att Kungl. Maj:t genom proposition underställer riksdagen rekommendationerna och resolutionerna för yttrande.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25 mars 1955.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anför ministern för utrikes ärendena följande.

Det sjätte ordinarie mötet med Europarådets rådgivande församling ägde rum i Strasbourg 20—29 maj, 13—24 september och 8—11 december 1954. Vid mötet antog församlingen följande fjorton rekommendationer, av vilka fyra hänför sig till den förra, nio till den mellersta och en till den senare delen av mötet.

Rekommendation (nr 58) angående upprättande av regler för inbördes konsultationer mellan Europarådsländernas delegationer vid internationella organisationer.

Rekommendation (nr 59) angående förenkling av tull- och gränsformaliteter för motorfordon.

Rekommendation (nr 60) angående upprättandet av en kulturfond för flyktingar.

Rekommendation (nr 61) angående OEEC:s särskilda rapport rörande Strasbourgplanen.

Rekommendation (nr 62) angående konvertibilitetsfrågans aktuella läge.

Rekommendation (nr 63) angående Västeuropas ansträngningar i syfte att befordra normala handelsförbindelser med öststaterna.

Rekommendation (nr 64) angående Västeuropas ansträngningar i syfte att befordra normala handelsförbindelser med öststaterna (tillägg).

Rekommendation (nr 65) angående utbyte av krigsinvalider mellan medlemsstaterna i syfte att ge dem läkarvård.

Rekommendation (nr 66) angående avslutandet av en europeisk utlämningskonvention.

Rekommendation (nr 67) angående den europeiska jordbrukskonferensens resolution rörande upprättandet av jordbruksmarknader.

Rekommendation (nr 68) angående förbud mot förorening av havet genom spillolja.

Rekommendation (nr 69) angående hjälp åt medlemsstater vid inträffade naturkatastrofer.

Rekommendation (nr 70) angående tillerkännande av konsultativ status åt vissa icke-statliga internationella organisationer.

Rekommendation (nr 71) angående omorganisation av Europarådets generalsekretariat.

Ehuru församlingens ständiga utskott ej betecknat vissa rekommendationer såsom särskilt angelägna, torde bland ovan uppräknade rekommendationer n:ris 58, 59, 61, 62, 63, 64, 66, 67, 68, 69 och 71 kunna betraktas såsom varande av den vikt, att de lämpligen bör göras till föremål för sedvanlig redogörelse till riksdagen. I samband med behandlingen av rekommendationen nr 58 har även ansetts lämpligt att lämna en redogörelse för innehållet i en av församlingen antagen resolution (nr 45) angående upprättandet av regler för inbördes konsultationer mellan Europarådsländernas delegationer vid internationella organisationer. Vidare lämnas en redogörelse för den vid församlingens septembersession antagna resolutionen (nr 61) angående förbindelserna mellan rådgivande församlingen och medlemsstaternas parlament. I samband med behandlingen av rekommendationen nr 71 redogöres slutligen för de beslut i form av fyra resolutioner, som rådgivande församlingen antog vid sina september- och decembersessioner i anledning av europaarméfördragets förkastande och det därpå följande utbyggandet av Brysselpakten till en västeuropeisk försvarsunion, nämligen resolutionerna (nr 63) angående den situation, som uppstått genom att europaarméfördraget frånfällits och avsedd att angiva möjliga lösningar i dess ställe, (nr 66) med utlåtande om Paris-avtalen, (nr 67) angående förbindelserna mellan Europarådet och den västeuropeiska unionen samt unionsförsamlingens organisation och (nr 68) angående Saars framtida status.

Texterna till ifrågakvarande rekommendationer och resolutioner torde i svensk översättning få såsom bilagor A—Q fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Rekommendationen nr 58 och resolutionen nr 45 angående upprättande av regler för inbördes konsultationer mellan europarådsländernas delegationer vid internationella organisationer

Församlingen har ansett, att samråd mellan europeiska delegationer vid Förenta Nationerna och dess fackorgan skulle bidra till att befrämja gemenskapen mellan Europarådets medlemmar och därför i sin rekommendation nr 58 uppmanat ministerkommittén att fastställa regler för dylika konsultationer. Ordföranden för en delegation, som en av Europarådets medlemsstater sändt till en annan organisation, kunde ta initiativ till sammankallande av övriga delegationer tillhöriga Europarådets medlemsstater för

diskussion av sådana frågor på dagordningen, som faller inom Europarådets kompetens. I detta syfte borde Europarådets medlemsregeringar tillstålla sina delegationer nödvändiga instruktioner. Vidare borde generalsekretären i Europarådet, närhelst en fråga inom en internationell organisation är av intresse för rådet, framlägga inför ministerkommitténs ordförande förslag till sammankallande av ett dylikt möte, vilket bör ske genom förmedling av ordförandens egen delegation.

I anslutning till denna rekommendation uttalar församlingen i sin resolution nr 45 önskemålet att representanter, som deltagar i arbetet inom dessa internationella organisationer antingen som delegater, biträdande delegater eller experter, utsända av respektive regeringar, samråder sinsemellan inofficiellt med godkännande från regeringarnas sida och inom gränsen för sina fullmakter i avvaktan på godkännandet och förverkligandet av ovan nämnda rekommendation.

Ministerkommittén har beslutat att så tillvida efterkomma församlingens rekommendation, att kommittén antagit en resolution, vari fastslås, att dylika konsultationer kan anordnas, då så befinnes lämpligt.

Rekommendationen nr 59 angående förenkling av tull- och gränsformaliteter för motorfordon

I rekommendationen nr 59 hänvisar församlingen bl. a. till det betänkande som avgivits av nordiska parlamentariska kommittén för friare samfärdsel rörande lättnader i fråga om tullbehandling m. m. av motorfordon i trafiken mellan de nordiska länderna. Församlingen förklarar sig övertygad om att det jämväl vore möjligt för Europarådets större krets av medlemsstater att ena sig om avskaffandet av alla onödiga gränsformaliteter.

I en första del av rekommendationen, sektion A, som berör konventionen i Genève den 19 september 1949 om vägtrafik, rekommenderas bland annat de stater, som undertecknat men icke ratificerat konventionen, att snarast möjligt göra detta.

I sektion B rörande överenskommelsen i Genève den 16 juni 1949 om provisorisk tillämpning av förslag till internationella tullkonventioner beträffande turisttrafik, fordon i yrkesmässig trafik och internationell vägtransport framföres samma rekommendation.

I sektion C rörande tullbehandling av motorfordon rekommenderas bland annat avskaffandet mellan Europarådets medlemsstater av gränspasseringsdokument och ställandet av säkerhet vid tidsbegränsat besök i annan medlemsstat än där motorfordonet är registrerat. Vidare föreslås, att Europarådets medlemsstater som ett första steg i denna riktning skall införa ett europeiskt temporärt importdokument, vilket icke kräver finansiella garantier och som utfärdas för viss tid kostnadsfritt av tullmyndigheter och motororganisationer. En konferens bör även snarast möjligt sammankallas för diskussion av dessa förslag.

I sektion D slutligen rekommenderas de stater, som icke har obligatorisk motorfordonsförsäkring för skada orsakad tredje man, att införa dylik försäkring.

Minsterkommittén har ännu icke avslutat sin behandling av denna rekommendation.

De i ovannämnda sektioner A, B och D framförda rekommendationerna berör icke Sverige, då både konventionen i Genève den 19 september 1949 och överenskommelsen i Genève den 16 juni 1949 redan ratificerats av Sverige och vidare motorfordonsförsäkring för skada orsakad tredje man är obligatorisk i vårt land.

Rekommendationen nr 61 angående OEEC:s särskilda rapport rörande Strasbourgplanen

Församlingen antog den 25 september 1952 en rekommendation (nr 26) angående samordning på det ekonomiska området mellan Europarådets medlemsstater och med dessa genom konstitutionella band anknutna transoceaniska länder, den s. k. Strasbourgplanen. Denna utarbetades under intryck av Koreakrisens råvaruboom. Den tog i sin ursprungliga form i första hand sikte på att minska Europas beroende av dollarbetald import. Under medverkan av samtliga Europarådets medlemsstater borde produktionen stimuleras i de europeiska moderländernas transoceaniska besittningar, särskilt Afrika, och utbytet av varor, tjänster och kapital och tekniskt vetande mellan dem och andra västeuropesiska länder utvecklas. De medel, som Strasbourgplanen närmast föreslog var upprättandet av en investeringsbank, långtidskontrakt för råvaror och ett tullpreferensområde innefattande Väst-europa, Commonwealth och kolonierna.

Minsterkommittén, som 1953 fick Strasbourgplanen sig underställd, remitterade den till OEEC för yttrande. I april 1954 fastställde OEEC:s ministerråd sitt yttrande, som i stort sett underkände de i Strasbourgplanen anbefallda medlen. En investeringsbank hade visat sig omöjlig få till stånd, långtidskontrakt kunde leda till artificiellt höga priser och vad beträffar förslaget att genom ett tullpreferenssystem råda bot för dollarbristen konstaterades, att mot dollarområdet riktade tullpreferenser vore ägnade att ekonomiskt splittra den västliga världen och försvaga tendenser till en liberal handelspolitik i Förenta Staterna. Vad beträffar planens syfte däremot — nämligen den kommersiella och ekonomiska utvecklingen i de europeiska transoceaniska besittningarna och de ekonomiska förbindelserna med dem — delade OEEC helt den i Strasbourgplanen uttalade övertygelsen om dess särskilda vikt och betydelse. I anledning av detta OEEC:s yttrande uppmanar församlingen i sin rekommendation nr 61 ministerkommittén att ombedja länder med transoceaniska besittningar att på basis av Strasbourgplanen och OEEC:s kommentarer till densamma utreda, i vilken utsträckning de skulle

kunna godtaga en ekonomisk insats från andra europeiska länders sida. I rekommendationen föreslås vidare, att i samråd med Europarådet och OEEC en konferens skall sammankallas mellan å ena sidan Europarådets medlemsstater och å den andra berörda transoceana länder och besittningar för att utreda, i vilken utsträckning Strasbourgplanen skall kunna förverkligas.

Ministerkommittén har ännu icke avslutat sin behandling av denna rekommendation.

Rekommendationen nr 62 angående konvertibilitetsfrågans aktuella läge

I rekommendationen nr 62 bekräftar församlingen sina tidigare (i resolution 1953: 29) uttalade synpunkter i konvertibilitetsfrågan, nämligen att konvertibilitet i intet fall får eftersträvas till priset av handelsrestriktioner samt att åtgärder i syfte att återinföra konvertibilitet ej bör vidtagas unilateralt och vidare ej vara av sådan art, att de äventyrar den europeiska integrationen. Församlingen understryker vidare, att vid varje försök att genomföra konvertibilitet uppmärksamheten bör fästas vid sysselsättningsnivån och levnadsstandarden i samtliga länder. Slutligen anför församlingen, under återopande av tidigare rekommendationer syftande till sammanslagning av Europarådet och OEEC, att ögonblicket torde visa sig lämpligt företaga en dylik institutionell förändring, då konvertibilitet uppnåtts.

I anledning av denna rekommendation har ministrarnas ställföreträdare avgivit en förklaring, enligt vilken de i stort sett ansluter sig till församlingens synpunkter i denna fråga. Ställföreträdarna har emellertid icke kunnat godtaga församlingens åsikt, att den lämpliga tidpunkten för en sammanslagning av Europarådet och OEEC skulle inträda, när konvertibiliteten en gång förverkligades. Under hänvisning till svenska regeringens tidigare vid upprepade tillfällen framförda positiva inställning till integrationsfrågan underströk den svenske representanten, att det vore omöjligt att veta, i vilket läge denna fråga befunde sig, när en gång konvertibilitet genomfördes. Han förordade därför, att församlingens rekommendation i sin helhet skulle delgivas OEEC för kännedom utan att ministerkommittén behövde taga ställning till densamma.

Rekommendationerna n:ris 63 och 64 angående Västeuropas ansträngningar i syfte att befordra normala handelsförbindelser med öststaterna

Församlingens båda rekommendationer n:ris 63 och 64 berör frågan om möjligheterna att i vissa avseenden samordna Västeuropas ansträngningar att befordra normala handelsförbindelser med öststaterna.

I den första rekommenderar församlingen ministerkommittén att antaga vissa principer för medlemsregeringarnas politik i avseende å öst—väst-

handeln. Varuutbytet bör betraktas som en del av den västra världens allmänna politik gentemot öststaterna. Handeln mellan öst och väst bör vidare uppmuntras och utvecklas av Europarådets medlemsstater, vilka även uppmanas att samordna sin politik i detta avseende. Ministerkommittén rekommenderas vidare uppdraga åt en expertgrupp att undersöka, hur en sådan samordning lämpligen skall kunna ske, och i synnerhet möjligheterna att skapa ett centralorgan, till vilket samtliga väststater, vare sig de är medlemmar av Europarådet eller ej, skall kunna ansluta sig.

I den andra rekommendationen uttalar församlingen, att lättnader i handelsrestriktionerna gentemot östblocket kan tänkas medföra vissa begränsade fördelar för befolkningen i öststaterna och rekommenderar ministerkommittén att å ena sidan beakta detta och å den andra söka hindra, att handelsutbytet med Östeuropa underlättar ytterligare kollektivisering i öststaterna.

Ministerkommittén har ännu icke avslutat sin behandling av dessa båda rekommendationer.

Rekommendationen nr 66 angående avslutandet av en europeisk utlämningskonvention

I denna rekommendation förklarar församlingen det vara önskvärt med hänsyn till de nära förbindelser, som håller på att upprättas mellan Europarådets medlemmar, att avsluta en europeisk utlämningskonvention i syfte dels att tillse att förbrytare blir straffade, även om de tagit sin tillflykt till en annan stats territorium, dels att förenkla utlämningsproceduren. Under hänvisning till att en kommitté av regeringsexperter behandlat frågan om fastställande av vissa grundsatser rörande utlämning, rekommenderar församlingen ministerkommittén att instruera experterna att fortsätta sitt arbete i syfte att åstadkomma en europeisk utlämningskonvention samt att i denna infoga de artiklar, som utarbetats av församlingens juridiska utskott och i princip godkänts av församlingen. Arbetet på konventionen bör fortsätta, även om det skulle visa sig, att vissa medlemsstater anser sig ur stånd att ansluta sig till densamma. Därest expertkommittén skulle finna det nödvändigt att göra viktiga ändringar i sak i dessa artiklar, bör ändringarna diskuteras gemensamt av expertkommittén och vederbörande underutskott av församlingens juridiska utskott. Den överenskomna texten skall därefter överlämnas till församlingen för yttrande, innan den slutgiltigt fastställs av ministerkommittén.

Ministerkommittén har ännu icke avslutat sin behandling av denna rekommendation.

Rekommendationen nr 67 angående den europeiska jordbrukskonferensens resolution rörande upprättandet av jordbruksmarknader

I rekommendationens inledning framhåller församlingen beträffande den resolution, som antogs vid den europeiska jordbrukskonferensens möte i Paris den 6—10 juli 1954, att denna innehåller de allmänna principer, som församlingen verkat för i syfte att upprätta marknader för jordbruksprodukter. Församlingen bekräftar det angelägna behovet av en europeisk organisation med förutsättningar att genom samarbete lösa det europeiska jordbrukets produktions-, konsumtions- och avsättningsproblem. Under hänvisning till ett uttalande i den av konferensen antagna resolutionen om separata avtal rörande jordbruksprodukter och födoämnen förklarar församlingen, att en gradvis utvidgning av sådana avtal så småningom kan leda till det önskade målet. Församlingen noterar med den största tillfredsställelse, att beslut fattats om att realisera ett sammanhängande program samt att en ny organisation håller på att upprättas i form av bl. a. en ministerkommitté för jordbruk och livsmedel. Församlingen förklarar det vara väsentligt, att den nya organisationen får verkliga befogenheter inom sitt behörighetsområde och framhäver behovet av att Europarådet nära anslutes till den föreslagna kommittén och dess sekretariat. Mot bakgrunden av denna inledning rekommenderar församlingen ministerkommittén att verkställa konferensens resolution så snart som möjligt samt bemyndiga jordbruksministerkommittén att inom ramen för organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete vidtaga alla åtgärder, som nödvändiggöres av situationen i medlemsstaterna. Ministerkommittén rekommenderas vidare att tillerkänna den föreslagna organisationen en status, som svarar mot den betydelse jordbruket har i Europas ekonomi, samt vidtaga alla lämpliga åtgärder för att bereda representanter utsedda av församlingen tillfälle att närvara vid jordbruksministerkommitténs möten.

Ministerkommittén har ännu icke avslutat sin behandling av denna rekommendation.

Rekommendationen nr 68 angående förbud mot förorening av havet genom spillolja

I församlingens rekommendation nr 68 rekommenderas ministerkommittén uppmana de medlemsstater, som ännu icke undertecknat den i London den 12 maj 1954 ingångna internationella konventionen rörande förbud mot förorening av havet genom spillolja att snarast biträda detta avtal samt att i avvaktan på konventionens ikraftträdande omedelbart vidtaga vissa åtgärder.

I anledning av denna rekommendation har ministrarnas ställföreträdare antagit en resolution, vari medlemsstaterna uppmanas att snarast möjligt biträda rekommendationen i fråga.

Rekommendationen nr 69 angående hjälp åt medlemsstater vid inträffade naturkatastrofer

I sin rekommendation nr 69 rekommenderar församlingen ministerkommittén att i största möjliga utsträckning fortsätta hjälpverksamheten på den grekiska ön Itaka samt bistå de av jordbävningsskatastrofen i Algeriet härjade områdena. Vidare rekommenderas ministerkommittén att vidtaga åtgärder för att organisera metodisk och automatisk hjälp vid naturkatastrofer, som träffar någon av Europarådets medlemsstater.

Ministerkommittén har ännu icke avslutat sin behandling av denna rekommendation.

Resolutionen nr 61 angående förbindelserna mellan rådgivande församlingen och medlemsstaternas parlament

Församlingen uppmanar i sin resolution nr 61 sina ledamöter att taga initiativ till diskussioner rörande församlingens rekommendationer, resolutioner och yttranden inom de nationella parlamenten. Vidare inbjudes församlingens president att regelbundet sända till parlamenten de tryckta texterna till församlingens beslut och att i anslutning därtill översända ett memorandum, vari angives betydelsen av de fattade besluten, och parlamentens stöd begäres beträffande de särskilda punkterna i besluten. Slutligen ger församlingen sin sekreterare i uppdrag att avgiva rapport rörande de tekniska och finansiella krav, som kommer att ställas, därest ett beslut skulle fattas om att översätta Europarådets dokument till — utöver franska och engelska — övriga Europarådsspråk.

Resolutionerna nr 63, 66, 67 och 68 med utlåtande angående dels den situation, som uppstått genom att Europaarméfördraget frånfallits, dels Parisavtalen, dels förbindelserna mellan Europarådet och den planerade västeuropeiska unionen, dels slutligen Saars framtida status. Rekommendationen nr 71 angående omorganisation av Europarådets generalsekretariat

Huvudparten av rådgivande församlingens september- och decembersessioner ägnades åt en allmän debatt rörande dels den situation, som uppstått genom att den franska nationalförsamlingen den 30 augusti 1954 förkastat projektet om upprättandet av en europaarmé, dels det i anledning härav på

brittiskt initiativ framlagda förslaget att utbygga Brysselpaktsorganisationen till en ny västeuropeisk union, bestående av Frankrike, Italien, Storbritannien, Västtyskland, Belgien, Holland och Luxemburg.

Resolutionen nr 63, som rådgivande församlingen antog omedelbart före den konferens i London, där den västeuropeiska försvarsorganisationen efter europaarméfördragets förkastande behandlades, kan betecknas som en utpräglad kompromissprodukt mellan två läger i församlingen: å ena sidan anhängarna av en övernationell lösning av problemet om Västtysklands inlemmande i det västeuropeiska försvaret, i linje med europaarméfördraget men med en fastare anknytning av Storbritannien än vad nämnda fördrag förutsett, å den andra förespråkarna för en lösning utan överstatliga konstruktioner, närmast genom Västtysklands direkta eller indirekta infogande i atlantpaksorganisationen (NATO); i detta senare läge ställes också mindre absoluta krav på Storbritanniens bindning till det kontinentala Västeuropa. I resolutionen rekommenderas båda lösningarna, dock med åtminstone tidsmässig prioritet för den senare: Västtysklands inträde i NATO via Brysselpakten, denna senare likväl helst utsträckt även till andra europeiska länder än de i London företrädde och ställd under en europeisk — politisk och militär — kontroll av den art och i den form, att även Storbritannien kan delta i och underställa sig den.

Sedan resultaten av Londonkonferensen och de därefter i Paris förda förhandlingarna mellan de närmast intresserade västeuropeiska staterna om principerna för upprättandet av den planerade nya västeuropeiska unionen blivit kända, fick rådgivande församlingen tillfälle att vid sitt decembermöte debattera desamma. Tre resolutioner antogs.

I den första, nr 66, rörande Parisavtalen, konstaterar församlingen inledningsvis med tillfredsställelse, att vederbörande regeringar inom mycket kort tidsrymd nått fram till en överenskommelse i den europeiska försvarsfrågan och välkomnar Storbritanniens i samband därmed gjorda åtaganden. Församlingen uttrycker vidare som sin uppfattning, att London- och Parisavtalen stärkt alliansen mellan atlantmakterna och att Parisavtalen i stor utsträckning svarar mot de principer och önskemål, som nedlagts i församlingens i september antagna resolution nr 63. Församlingen insisterar på att Parisavtalen snabbt ratificeras och uttrycker uppfattningen, att dessa avtal ger västmakterna den sammanhållning, som är nödvändig för att vid förhandlingar med Sovjetunionen söka uppnå en fredlig lösning av de europeiska säkerhetsproblemen, i första hand Tysklands återförening och statsfördraget med Österrike. Slutligen uttrycker församlingen också förhoppningen, att ett åsiktsutbyte omedelbart skall äga rum på diplomatisk väg, så att förhandlingar skall kunna öppnas snarast möjligt efter avtalens ratificering och utan att fördröja deras ikraftträdande.

I den andra resolutionen, nr 67, rörande förbindelserna mellan Europarådet och den västeuropeiska unionen samt unionsförsamlingens organisation, framför församlingen vissa förslag, avsedda som ledning för Brysselstaterna, då dessa skall fastställa den nya församlingens befogenheter, orga-

nisation och arbetsmetoder. Tendensen i dessa förslag är att söka förhindra skilsmässa mellan sju maktsgruppen och övriga till Europarådet anslutna stater. Det anges, hur den nya församlingen skall bäst kunna å ena sidan fullgöra sina speciella uppgifter och å den andra samtidigt bidra till det europeiska enhetsverket genom att intimt samarbeta med Europarådet på de ekonomiska, sociala och kulturella områdena.

Församlingen anser, att till den ändan Europarådsförsamlingens befogenheter, organisation och funktionssätt bör i största möjliga utsträckning tagas till utgångspunkt, när det gäller den västeuropeiska unionens församling. Sistnämnda församlings presidium bör utses bland de medlemmar av Europarådsförsamlingens presidium, som tillika är ledamöter av förstnämnda församling. Den nya församlingen skall utse sin sekreterare, men de bägge församlingarna bör i övrigt betjänas av ett gemensamt sekretariat. Därför bör Europarådsförsamlingens sekreterare assisteras av den nya församlingens sekreterare, och för att markera deras inbördes förhållande föreslås den sistnämnda få rang av biträdande sekreterare vid Europarådsförsamlingen. I sammanhanget märkes, att Europaförsamlingens sekreterare i sin tur har rang av biträdande generalsekreterare i Europarådet. Slutligen föreslås, att västeuropeiska unionens församling i görligaste mån skall förlägga sin årliga allmänna session till tiden omedelbart före eller efter någon Europarådsförsamlingens sammankomst.

Då Europarådet redan tidigare i flera resolutioner uttalat sig i Saarfrågan och denna fråga nära sammankopplats med upprättandet av den nya västeuropeiska unionen, nämligen genom en överenskommelse mellan Frankrike och Västtyskland att bl. a. tilldela den nya organisationen vissa befogenheter beträffande området i fråga, antog församlingen en resolution, nr 68, vari den med tillfredsställelse tar ad notam den fransk-tyska uppgörelsen i Saarfrågan och beaktar, att de allmänna riktlinjerna för detta avtal nära följer dem, som Europarådets allmänna utskott förebådat. Vidare uttrycker församlingen övertygelsen, att detta avtal skall medverka till att underlätta fortsatta framsteg i det europeiska enhetsverket, samt uttalar slutligen förhoppningen, att den nya statuten snarast möjligt skall träda i kraft.

I anledning av det förslag till gemensamt sekretariat mellan Europarådet och den planerade västeuropeiska unionen, som församlingen framfört i sin ovannämnda resolution nr 67, antog församlingen ävenledes en rekommendation, nr 71, vari ministerkommittén uppmanas uppskjuta behandlingen av den omorganisationsplan för Europarådets sekretariat, som nyligen framlagts, till dess definitivt beslut fattats i frågan rörande gemensamt sekretariat för de båda församlingarna.

Beträffande de omfattande diskussioner, som förts i församlingen i anledning av ovannämnda rekommendation och resolutioner, torde få hänvisas till den av utrikesdepartementet utgivna blåboken rörande Europarådets verksamhet under 1954 (ny serie I: B: 4) s. 36—42.

Ministerkommittén har ännu icke tagit ställning till församlingens ovan refererade beslut.

Vid ministerkommitténs möte den 19 december 1954 framhöll den svenske representanten, ambassadören Westman, att det finge anses för tidigt att upptaga till behandling frågan om förbindelserna mellan Europarådet och den västeuropeiska unionen uteslutande på grundval av de åsikter i ämnet, varåt församlingen givit uttryck. Parisavtalen vore ännu icke ratificerade av alla parter, och de berörda regeringarna hade ännu icke tagit ställning till den nya organisationens struktur. Ministerkommittén inskränkte sig efter sin debatt av frågan till ett uttalande till protokollet, enligt vilket de fyra resolutionerna togs ad notam men kvarhölls på dagordningen för kommitténs nästa möte.

Innan diskussionen avslutades, gjorde ambassadören Westman ytterligare ett inlägg, vari han, med utgångspunkt från ett konstaterande under debatten, att frågan om förhållandet mellan Europarådet och den västeuropeiska unionen härnäst skulle dryftas vid överläggningar mellan unionens sju medlemmar, framhöll, att det kunde vara av intresse, att därvid den svenska inställningen i sak till detta spörsmål bleve känd. Han utvecklade därefter den svenska inställningen till särskilt de förslag, som i församlingens resolution nr 67 framförts rörande nära förbindelser mellan de båda församlingarnas sekretariat, och underströk i polemik häremot det svenska kravet på en klar boskillnad mellan församlingarna.

Departementschefen

Åtskilliga av de ovan refererade rekommendationerna har ännu icke slutbehandlats av ministerkommittén.

Den tankegång, som utvecklas i rekommendationen nr 58 och resolutionen nr 45, synes skäligen verklighetsfrämmande. Ministerkommittén har fördenskull endast i mycket begränsad utsträckning tillmötesgått församlingens önskemål.

Vad angår rekommendationerna nr:ris 63 och 64 avseende handelsutbytet mellan öst och väst, har under debatten i församlingen den förstnämnda kritiserats från svensk sida (blåboken om Europarådet s. 32). Av fyra i voteringen deltagande svenska delegater röstade tre mot rekommendationen. För egen del ansluter jag mig till den framförda kritiken. Beträffande den enhälligt antagna rekommendationen nr 64 är huvudsyftet angående vidgad öst—västhandel värt allt stöd från svensk sida. Avfattningen av rekommendationen lämnar dock rum för kritik.

I rekommendationen nr 67 har församlingen bl. a. förordat vissa konstitutionella nyheter i vad avser den i OEEC inramade jordbruksorganisationen. Särskilt märkes förslaget om rätt för Europarådets församling att genom utsedda ombud vara representerad vid jordbruksministerkommitténs möten. Detta uppslag torde påkalla kritisk prövning från ministerkommitténs sida.

Vad angår resolutionen nr 67 om gemensamt sekretariat mellan Europarådet och den planerade västeuropeiska unionen, må hänvisas till det ovan

återgivna inlägg, som i ministerkommittén gjordes av svenska regeringens representant. Frågan har av mig berörts även under den senaste utrikesdebatten i riksdagen.

Den allmänpolitiska resolutionen nr 63 angående den situation, som uppstått genom att Parisfördragen (här avses den europeiska försvarsgemenskapen) frånfallits, har förlorat sin aktualitet. I resolutionen nr 66 har församlingen i stället uttalat sig om de nya Parisfördragen och uttryckt sitt gillande av dem. De svenska delegaterna i församlingen nedlade sina röster vid voteringen. Svenska regeringen torde vid frågans behandling i ministerkommittén böra avstå från deltagande däri.

Under återopande av vad jag i det föregående anfört får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avlåta proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående omförmälda av Europarådets rådgivande församling år 1954 vid dess sjätte ordinarie möte fattade beslut.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställa förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Dag Malm

Rekommendation 58

angående upprättande av regler för inbördes konsultationer mellan Europarådsländernas delegationer vid internationella organisationer

Församlingen,

som anser, att konsultationer mellan Europarådsländernas delegationer till Förenta Nationerna, dess fackorgan samt administrativa sammanslutningar, skulle bidra till att skapa en närmare samhörighet mellan Europarådets medlemsstater och främja dessas ideal samt de principer, som utgör grunden för rådets stadga;

som anser, att sådana konsultationer mellan Europarådsländernas delegationer endast kan öka de bidrag, som av Europarådets medlemsstater lämnas till ifrågavarande internationella organisationers arbete genom att motsägelser eller dubbelarbete i fråga om verksamheten vid sådana organisationer och rådet undviks;

som anser, att sådana konsultationer skulle ge de rådsmedlemmar, som icke tillhör någon viss internationell organisation, tillfälle att tillkännage sin uppfattning för de övriga rådsmedlemmarna genom ett multilateralt och institutionellt system, varigenom de icke skulle behöva göra framställningar hos vart och ett av de berörda sekretariaten;

rekommenderar ministerkommittén

att genom en statutorisk resolution fastställa nedan definierade system för konsultationer:

(a) På initiativ av ordföranden eller dennes representant i en delegation från någon av Europarådets medlemsstater till en internationell organisation, må delegationer från rådets medlemsstater vid lämpliga tillfällen sammanträda för att rådgöra om en fråga, som upptagits på ifrågavarande organisations dagordning och som ligger inom Europarådets kompetens. I detta syfte skall regeringarna i Europarådets medlemsstater utrusta sina delegationer med erforderliga fullmakter, vilka skall bli en del av dessa delegationers stående instruktioner.

(b) Närhelst verksamheten vid en viss internationell organisation synes vara av intresse för rådet, skall generalsekreteraren till ministerkommitténs ordförande inkomma med lämpligt förslag till sammankallande av ett sådant möte genom förmedling av ordförandens hemlandsdelegation.

(c) Observatörer eller ad hoc-delegater från de av Europarådets medlemsstater, som icke är medlemmar i den internationella organisation, vars verksamhet föranlett sammankallande av möten, såsom sagts i föregående punkt, skall inbjudas till sådana möten av den delegation, som begärt sammankallande av mötet eller av den medlem av Europarådet, vars utrikesminister är fungerande ordförande i ministerkommittén.

(d) Mötet må antingen inskränka sig till ett enkelt åsiktsutbyte eller, med delegationernas enhälliga medgivande, antaga gemensamma konklusioner. Regeringarna skall behålla full frihet att handla som synes dem lämpligt i fråga om de konklusioner, som framlagts för dem.

(e) Den delegation, som sammankallar mötet, skall vara ansvarig för dettas organisation och skall, om så befinnes lämpligt, med övriga delegationers medgivande, upprätta en kortfattad rapport om mötet att framläggas för ministerkommittén. Begäran må riktas till Europarådets generalsekreterare om biträde för särskilda ändamål.

Resolution 45**angående upprättande av regler för inbördes konsultationer mellan Europarådsländernas delegationer vid internationella organisationer**

Församlingen,

som anser det nödvändigt, att mellan de europeiska delegationerna till internationella organisationer utan dröjsmål sådana kontakter eller konsultationer upprättas, som kan gynna förverkligandet av Europarådets mål, och att för detta ändamål ett provisoriskt system skapas för konsultationer mellan de medlemmar av europeiska delegationer, som genast kan nås av församlingen;

som vad beträffar rekommendation 58 angående upprättande av regler för inbördes konsultationer mellan europeiska delegationer vid internationella organisationer,

1. önskar fästa uppmärksamheten hos dem av dess representanter, som deltar i dessa internationella organisationers arbete, antingen som respektive regeringars delegater, biträdande delegater eller experter, på önskvärdheten av att, med sina regeringars samtycke och inom gränserna för sina fullmakter, hålla inofficiella rådplågningar, i avvaktan på att ovan anförda rekommendation blir antagen och satt i kraft;

2. uttrycker en önskan, att en summarisk rapport, vederbörligen godkänd, skall om så befinnes lämpligt, av den medlem, som tagit initiativet till mötet, överlämnas till församlingens sekretariat, som kan föreslå, att den upptages på församlingens dagordning.

Rekommendation 59**angående förenkling av tull- och gränsformaliteter för motorfordon**

Församlingen,

som tagit under förnyat övervägande den motion om förenkling av gränsformaliteter för resande, vilken framlagts av framlidne greve Jacini, dok. 98 (1951);

som önskar att i största möjliga utsträckning underlätta det internationella turistutbytet mellan Europarådets medlemsstater;

som tagit kännedom om nordiska parlamentariska kommitténs för friare samfärdsel betänkande angående förenkling av tull- och gränsformaliteter för motorfordon samt om den verksamhet, som inom detta fält äger rum under Förenta Nationernas ledning;

som anser att, såsom fallet är med de skandinaviska staterna, det skulle vara möjligt att göra ytterligare framsteg mot upphävandet av onödiga formaliteter mellan Europarådets medlemsstater och att sådana förbättringar icke kan betraktas såsom ett dubbelarbete utan såsom ett steg i riktning mot Förenta Nationernas mål;

som tagit hänsyn till utskottets för juridiska och administrativa frågor rapport (dok. 204), vilken härjämte överlämnas till ministerkommittén, så att denna rekommendation kan studeras i ljuset av denna rapport,

rekommenderar ministerkommittén att underkasta följande frågor en snabb behandling och att utförliga uppgifter om de åtgärder, som kommittén vidtagit för att efterkomma denna rekommendation jämte ett första utlåtande därom, skall inflyta i ministerkommitténs nästa rapport eller tilläggsrapport till rådgivande församlingen;

DEL A

som tagit i betraktande att av Europarådets medlemsstater endast Belgien, Frankrike, Grekland, Italien, Luxemburg, Nederländerna och Sverige hittills deponerat sina ratifikations- eller anslutningsinstrument till den konvention rörande vägtrafik, vilken undertecknades i Genève den 19 september 1949;

som särskilt uppmärksammat, att artikel 24 i denna konvention berättigar förare, som innehar nationella körkort att utan ytterligare prövning köra på alla avtalslutande staters territorier, men att denna bestämmelse kan underkastas vissa villkor,

rekommenderar ministerkommittén:

1. att de medlemmar av Europarådet, vilka undertecknat men icke ratificerat den konvention rörande vägtrafik, som undertecknades i Genève den 19 september 1949, nämligen Danmark, Norge och Storbritannien, utan vidare dröjsmål skall deponera sina ratifikationsinstrument och att övriga medlemsstater, vilka för närvarande icke är bundna av konventionen, nämligen Irland, Island, Turkiet och Tyska Förbundsrepubliken, snarast skall ansluta sig till densamma;

2. att de medlemsstater, som ännu icke gjort så, ofördröjligen och utan reservation skall erkänna giltigheten av körkort, utfärdade av andra medlemsstater till personer med huvudsaklig hemvist inom dessa staters territorium;

DEL B

som uppmärksammat, att den överenskommelse, som undertecknades i Genève den 16 juni 1949, innehållande bl. a. bestämmelser om provisorisk tillämpning av förslaget till internationella tullkonventioner rörande turisttrafik utarbetade av den ekonomiska europakommissionen, endast trätt i kraft beträffande följande av Europarådets medlemsstater: Danmark, Frankrike, Italien, Nederländerna, Norge, Storbritannien, Sverige och Tyska Förbundsrepubliken;

som är av den uppfattningen, att denna rekommendation på intet sätt inverkar på de huvudförslag, som framställs i sektion C nedan och vilka syftar till en omedelbar modifikation av tullhandlingar i avvaktan på dessas slutgiltiga avskaffande,

rekommenderar ministerkommittén, att de av Europarådets medlemmar, vilka har undertecknat men icke ratificerat överenskommelsen av den 16 juni 1949 rörande provisorisk tillämpning av förslaget till internationella konventioner rörande turisttrafik, nämligen Belgien och Luxemburg, skall deponera sina ratifikationsinstrument och att övriga medlemsstater, vilka ännu icke är bundna av överenskommelsen, skall ansluta sig snarast;

Del C

som har undersökt olika vägar för att uppnå ytterligare förenklingar och särskilt studerat vissa tulldokument för närvarande i bruk i vissa medlemsstater, såsom den fransk-italienska »diptyque» och den »laisser-passar», som utländska motorfordonsförare kan erhålla vid infärd till Frankrike, Italien, Schweiz, Tyska Förbundsrepubliken och Österrike, vilka båda dokument representerar lovvärda försök att underlätta gränsövergångar;

som uppmärksammat, att den nordiska interparlamentariska kommittén

i sin rapport angående förenkling av gränsformaliteterna för motorfordon rekommenderat fullständigt avskaffande av tulldokument vid tillfällig införsel av privata motorfordon de nordiska staterna¹ sinsemellan och att formaliteterna vid gränserna mellan dessa länder skulle begränsas till stickprov på motorfordons nationella registreringsbevis och/eller förarens nationella körkort och att det första av dessa förslag redan kommit till tillämpning i Danmark;

som uppmärksammat, att samma procedur gäller för motortrafik mellan Canada och Förenta Staterna;

som erinrar om att, vad beträffar de nordiska länderna, för närvarande ingen finansiell säkerhet kräves vid tillfällig införsel av privata motorfordon och att, utom i Danmark, där även detta krav frånfallits, besökande motorfordonsförare från andra nordiska länder endast har att personligen avlägga en skriftlig försäkran att ur landet återutföra sina fordon inom viss tidsfrist eller att betala föreskrivna utförseltullar och avgifter,

rekommenderar ministerkommittén:

1. att Europarådets medlemsstater skall avstå från att fordra finansiell garanti vid tillfällig införsel av privata motorfordon genom turister med huvudsaklig hemvist i övriga medlemsstater;

2. att såsom slutligt mål för Europarådets medlemsstater, vilket bör uppnås snarast möjligt, uppställa ett fullständigt avskaffande av tulldokument vid tillfällig införsel av privata motorfordon genom turister från medlemsstaterna samt en begränsning av gränsformaliteterna till stickprov på nationella registreringsbevis för fordon och nationella körkort för förare, vilket prov i den mån så är möjligt endast bör äga rum vid platsen för infärd till en medlemsstat;

3. att de medlemsstater, vilka för närvarande icke ser sig i stånd att helt avskaffa i föregående stycke omnämnda tulldokument, såsom en tillfällig övergångsåtgärd i avvaktan på förverkligande av detta mål skall införa en tillfällig europeisk införselhandling för besökande motorfordonsförare, med huvudsaklig hemvist i en annan medlemsstat, liknande den tillfälliga nordiska införselhandlingen, d. v. s. en handling, som icke fordrar finansiell säkerhet, utfärdas utan avgift genom tullmyndigheter och motororganisationer samt vid tullstationerna och gäller för en eller flera resor och under minst tre månader, med möjlighet till förlängning upp till ett år (se beskrivning av den nordiska tillfälliga införselhandlingen i §§ 53—59 av utskottets för juridiska och administrativa frågor rapport):

4. att, efter införandet av ett europeiskt tillfälligt införseldokument, all kontroll, som genomföres vid återkomsten till det land, där en motorförare har sin huvudsakliga hemvist och som avser ett tillfälligt utfört motorfordon, endast skall grunda sig på motorfordonets nationella registreringsbevis;

5. att en konferens för diskussion av ovannämnda åtgärder sammankallas snarast inom Europarådets ram och att, förutom Europarådets medlemmar och en delegation från rådgivande församlingen, följande länder skall inbjudas att deltaga, under förutsättning att de i förväg tillkännagivit, att de är gynnsamt inställda till dessa rekommendationer: Finland, Jugoslavien, Portugal, Schweiz, Spanien och Österrike;

¹ I denna rekommendation avser ordet »nordiska» Danmark, Finland, Norge och Sverige.

DEL D

som tagit hänsyn till den internationella plan för trafikförsäkring mot skada å tredje man, vilken utarbetats under ledning av den ekonomiska europakommissionen och som stöder sig på principen om internationellt erkännande av nationella försäkringsbevis;

som, i betraktande av att detta system numera tillämpas i alla Europarådets medlemsstater utom Grekland, Island och Turkiet,

som, i betraktande av, dessutom, att införandet av obligatorisk försäkring mot skador å tredje man i de av Europarådets medlemsstater, där en sådan försäkring ännu icke erfordras skulle utgöra ytterligare ett viktigt steg mot underlättande av turistresor med motorfordon mellan dessa länder.

rekommenderar ministerkommittén;

1. att Island, som är ett av de länder, där försäkring mot skador å tredje man är obligatorisk, erkänner giltigheten av det internationella trafikförsäkringsbeviset (grönt kort) och att regeringarna i Grekland och Turkiet vidtager erforderliga åtgärder för att tillåta trafikförsäkringsbolagen att till försäkringsinnehavare utfärda internationella trafikförsäkringsbevis för resor utomlands;

2. att medlemsstater, i vilka försäkring mot skada å tredje man för närvarande icke är obligatorisk, överväger möjligheterna att göra sådan försäkring obligatorisk.

Rekommendation 61

angående OEEC:s särskilda rapport rörande Strasbourgplanen

Församlingen,

som den 25 september 1952 antagit rekommendation 26, känd under namnet Strasbourgplanen;

som behandlat OEEC:s kommentar till denna plan;

som tagit kännedom om bifogade rapport från kommittén för ekonomiska frågor;

som är av den uppfattningen, att ministerkommittén, vid överlämnandet av rekommendation 26 till OEEC:s prövning, beslutat att förbehålla sig varje avgörande i ärendet och att bibehålla frågan på sin dagordning;

som anser, att Europarådets och särskilt ministerkommitténs initiativrätt i ekonomiska frågor kommer till klart uttryck i det arbetsprogram, som nyligen framlagts för församlingen;

som anser, att såsom Strasbourgplanen understryker, den ekonomiska utvecklingen i territorier, som är beroende av och har konstitutionella band med Europarådets medlemsstater, i första hand bör inriktas på att höja befolkningens levnadsstandard genom en väl avvägd utveckling av dessa länders tillgångar;

som anser, att ett nära samarbete mellan å ena sidan medlemsstaterna och å andra sidan regeringarna och folken i dessa transoceana territorier är oundgängligt för att förbereda ett balanserat långtidsprogram, inspirerat av Strasbourgplanen,

rekommenderar ministerkommittén:

(a) att antaga principen, att den europeiska integrationspolitiken såsom naturlig följd upptager samarbetet mellan moderländerna, de transoceana territorier, som har konstitutionella band med dessa, och Europarådets övriga medlemsstater, till fromma för dessas gemensamma välfärd;

(b) att inbjuda makter med transoceaniska besittningar att, på grundval av Strasbourgplanen, OEEC:s kommentarer till densamma samt bifogade rapport, gemensamt undersöka inom vilka områden de skulle vara villiga att acceptera andra europeiska länders deltagande.

(c) att en konferens sammankallas under Europarådets och OEEC:s gemensamma ledning, mellan å ena sidan medlemsstaterna och å andra sidan berörda transoceaniska territorier, för att behandla de problem, som en tillämpning av de i Strasbourgplanen ingående förslagen skulle framkalla.

Rekommendation 62 **angående konvertibilitetsfrågans aktuella läge**

Församlingen,
som beaktat den utveckling och de internationella överläggningar, som nyligen ägt rum rörande konvertibiliteten.

1. framhåller starkt de principer, som nedlagts i dess resolution 29 av maj 1953, och framförallt:

(a) att konvertibiliteten av valutor i intet fall får uppnås till priset av handelsrestriktioner;

(b) att åtgärder i syfte att återinföra konvertibiliteten av någon europeisk valuta skall antagas endast efter överläggningar med samtliga berörda parter;

(c) att de första stegen för utvidgandet av handels- och betalningssystemet skall företagas på ett sådant sätt, att de icke äventyrar europeisk integration;

2. önskar lika starkt understryka vikten av att vid varje försök till konvertibilitet uppmärksamheten fästes vid sysselsättningsnivån och levnadsstandarderna i samtliga berörda länder;

3. erinrar om sina rekommendationer 29 av maj 1952 och 46 av juni 1953 angående integration av Europarådet och OEEC, framhåller som sin uppfattning, att när konvertibiliteten har uppnåtts ögonblicket torde visa sig lämpligt att företaga en dylik institutionell förändring samt framför en önskan att bli tillfrågad i ärendet i en nära framtid.

Rekommendation 63 **angående Västeuropas ansträngningar i syfte att befordra normala handelsförbindelser med öststaterna**

Församlingen,
som är fast besluten att icke sky några ansträngningar i syfte att främja den fredliga samlevnaden mellan världens samtliga länder;

som anser, att utvecklingen av öst-västhandeln kan bidra här till;

som med tillfredsställelse tagit del av det arbete, som nedlagts inom den ekonomiska kommissionen för Europa för att främja handelsförbindelserna mellan öst och väst;

som beaktat COCOM:s verksamhet;

som önskar utvidga samarbetet mellan medlemsstaterna i syfte att främja handeln med öst;

särskilt i syfte att tillse, att väst icke försättes i ett ogynnsamt läge vid handelsförhandlingar med östs monopolföretag;

som erinrar om de synpunkter, som framhållits i interimrapporten (dok. 258) rörande denna fråga;

rekommenderar ministerkommittén:

1. att antaga följande principer:

(a) varuutbytet mellan öst och väst skall betraktas som en del av västs allmänna politik gentemot östblocket;

(b) med hänsyn till den sovjetiska politikens karaktär måste hänsyn tagas såväl till den politiska innebörden av sådan handel som till dess ekonomiska fördelar;

(c) med förbehåll för ovannämnda synpunkter skall medlemsstaterna främja och utveckla sådan handel;

(d) en sådan utveckling kan icke äga rum på ett för västmakterna tillfredsställande sätt, därest de icke samordnar sin politik i detta avseende;

2. att utse experter med uppdrag att undersöka, hur en sådan samordning lämpligen skall kunna ske, och i synnerhet med hänsyn till möjligheten att skapa ett centralorgan för samordning av öst-västhandeln och till vilket samtliga väststater, vare sig de är medlemmar i Europarådet eller icke, skall kunna ansluta sig.

Rekommendation 64

angående västeuropas ansträngningar i syfte att befordra normala handelsförbindelser med öststaterna (tillägg)

1. Församlingen erkänner, att lättnader i restriktionerna beträffande öst-västhandeln kan medföra vissa begränsade lättnader för de underkuvade länderna i Central- och Östeuropa, i den mån de kan minska dessa länders befolknings nuvarande ekonomiska svårigheter, samt även till en viss grad begränsa Sovjetunionens ansträngningar att leda dessa länders handel från dess traditionella riktningar och fullborda integreringen av dess ekonomi inom satellitblocket.

2. Den bekräftar, att ingen åtgärd eller godkännande av någon åtgärd av Europarådet rörande utvecklingen av öst-västhandeln på något sätt förminskar, strider emot eller berör rådets fortsatta anslutning till den uppfattning som det nyligen givit uttryck åt i resolutionen 47, i vilken församlingen ånyo bekräftar nödvändigheten av hela Europas enande och ser fram emot den dag, då dessa länder åter skall bli en integrerande del av den europeiska gemenskapen.

3. Församlingen föreslår, att ministerkommittén skall hålla utvecklingen av öst-västhandeln under ständig och noggrann uppsikt och framförallt vidtaga varje åtgärd, som må synas nödvändig och möjlig för att förhindra denna handel från att direkt underlätta en ytterligare förstärkning av den kommunistiska politiken i avseende på kollektivisering eller motsvarande åtgärder, som står i strid med det slutliga återvändandet av dessa underkuvade länder till ett fritt och demokratiskt liv, eller från att höja levnadsstandarden för Sovjetunionens befolkning på bekostnad av befolkningen i satellitländerna.

Rekommendation 66

angående avslutande av en europeisk utlämningskonvention

Församlingen,
som uppmärksammat det förslag, som framlagts inför församlingen av hr J. G. Foster, Q. C., rörande avslutande av en europeisk utlämningskon-

vention i enlighet med samtliga medlemmars önskemål om en gemensam åtgärd på det juridiska området, ett förslag, som den 30 november 1951, dok. 82 (1951), överlämnades till utskottet för juridiska och administrativa frågor;

som anser det önskvärt, med hänsyn till de nära förbindelser, som utvecklas mellan Europarådets medlemmar, att avsluta en europeisk utlämningskonvention för att säkerställa bestraffningen av dem, som begått brott inom en medlems av Europarådet jurisdiktionsområde och som tager sin tillflykt till en annan medlemsstats territorium, och för att så långt som möjligt förenkla utlämningsförfarandet;

som underrättats om att en kommitté av regeringsexperten sammanträtt i Strasbourg i oktober 1953 »i syfte att undersöka möjligheten av att fastställa vissa principer rörande utlämning, som skulle vara antagbara för samtliga medlemmar av Europarådet, varvid frågan huruvida dessa principer skulle ingå i en multilateral konvention eller om de endast skulle tjäna som grundval för en bilateral överenskommelse om utlämning skulle tillsvidare få anstå»;

som i princip godkänt de artiklar, som bör ingå i en europeisk utlämningskonvention, vars text återfinnes i utskottets för juridiska och administrativa frågor rapport, som härmed överlämnas till ministerkommittén (dok. 234),

rekommenderar ministerkommittén:

1. att expertkommittén för utlämningsfrågor erhåller i uppdrag att fortsätta sitt arbete i syfte att avsluta en europeisk utlämningskonvention och att i denna införa de artiklar,¹ som närslutes denna rekommendation, vilka utarbetats av utskottet för juridiska och administrativa frågor och godkänts av församlingen;

2. att med hänsyn till den resolution rörande undertecknande av partiella överenskommelser, som antogs av ministerkommittén vid dess nionde möte i augusti 1951, detta arbete skall fortsättas, även om det därefter skulle visa sig, att vissa medlemsstater icke är villiga ansluta sig till en sådan konvention;

3. att, därest expertkommittén skulle anse det erforderligt att vidtaga betydelsefulla ändringar av saklig natur i dessa artiklar, sådana föreslagna ändringar skall diskuteras vid gemensamma möten mellan vederbörande underkommitté av församlingens juridiska och administrativa utskott å ena sidan och regeringarnas expertkommitté eller dess underkommitté å den andra i syfte att uppnå en lösning, som är godtagbar för båda parterna;

4. att texten till den föreslagna europeiska konventionen skall överlämnas till församlingen för yttrande, innan den slutgiltigt godkännes av ministerkommittén.

Rekommendation 67

angående den europeiska jordbrukskonferensens resolution rörande upprättandet av jordbruksmarknader

Församlingen har beaktat den slutliga resolution, som avgavs av den europeiska jordbrukskonferensen om upprättande av jordbruksmarknader, vilken avhölls i Paris från den 6 till den 10 juli 1954.

Församlingen bekräftar, att den nuvarande utvecklingen på världsmark-

¹ Här ej bifogade.

naden gör det angeläget att upprätta en europeisk organisation, som kan vara i stånd att genom gemensamma åtgärder lösa de produktions-, konsumtions- och försäljningsproblem, som för närvarande möter vår kontinents nationella jordbruksekonomi.

Den välkomnar det uttalande, som gjorts i nämnda konferens' resolution, att »länder, som inom de gränser, som fastställts av konferensen, önskar sluta individuella överenskommelser rörande jordbruksprodukter och livsmedel fritt bör kunna bestämma sina samarbetsmetoder», och anser, att den gradvisa utvidgningen av sådana överenskommelser efter en tid skall leda till det önskade målet.

Församlingen uppmärksammar även — och med stark tillfredsställelse — att resolutionen icke begränsar sig till en from önskan, utan att beslut fattats att utföra ett sammanhängande verksamhetsprogram och vidtagna åtgärder, som baserats därpå samt att en ny organisation för närvarande håller på att upprättas i form av en ministerkommitté för jordbruk och livsmedel med en ställföreträdarekommitté, som till sitt förfogande skall erhålla ett effektivt sekretariat med erforderlig sakkunskap;

anser det därför viktigt, att den nya organisationen för att framgångsrikt kunna utföra de uppgifter, som förelagts den, skall åtnjuta de största förmåner och besitta fulla befogenheter inom sitt kompetensområde;

framhåller behovet av att Europarådet upprätthåller nära förbindelser med den föreslagna kommittén och sekretariatet och bekräftar det uttalande, som avgivits av rådgivande församlingens representant vid konferensen, vilket uttalande konferensen beaktade; och

rekommenderar ministerkommittén:

1. att snarast möjligt tillämpa europakonferensens resolution;
2. att tillämpa resolutionens förslag på ett så liberalt sätt som möjligt och framför allt bemyndiga ministerkommittén för jordbruksfrågor att inom ramen för OEEC och dess egen kompetens vidtaga alla åtgärder, som nödvändiggöres av läget inom medlemsstaterna;
3. att giva ministerkommittén för jordbruksfrågor, ställföreträdarekommittén och dess sekretariat en ställning, som motsvarar jordbrukets betydelse inom Europas ekonomi;
4. att vidtaga alla erforderliga åtgärder för att en delegation, bestående av representanter, utsedda av den rådgivande församlingen, i egenskap av rådgivare skall kunna närvara vid möten med ministerkommittén för jordbruksfrågor eller dess ställföreträdare.

Rekommendation 68

angående förbud mot förorening av havet genom spillolja

Församlingen,
som riktar uppmärksamheten på de problem, som uppkommit under efterkrigsåren genom:

(a) transport av råolja till Europa med därav följande uttömning av spillolja från tankfartyg;

(b) den ökade användningen av oljebränsle på handelsfartyg;

som med oro uppmärksammat, att uttömning av spillolja i havet medför förstörelse av djurlivet och fiskplatserna och nedsmutsar kusterna och stränderna hos de medlemsstater av Europarådet, som är belägna vid havet;

som tagit del av det arbete, som utförts av den internationella konferens rörande havsvattnets förorenande genom olja, som ägde rum i London från den 26 april till den 12 maj 1954; och

som godkänt syftet med de åtta resolutioner, som antogs av denna konferens, och den slutakt, som utfärdades vid avslutningen av dess förhandlingar;

som antager de av konferensen avgivna slutsatserna såsom de angivits i resolution nr 1:

»Den enda fullt effektiva metoden att förhindra oljeförorening, som man känner till, är att fullständigt undvika uttömning av beständiga oljor i havet, och det finns, såsom ovan angivits, medel som möjliggör att till stor del uppnå detta mål.

Ehuru konferensen har kommit till den slutsatsen, att det för närvarande icke är möjligt att bestämma någon tidpunkt, från vilken uttömning av beständiga oljor i havet skall helt och hållet upphöra, anser den dock, att fullständigt undvikande av uttömning av sådana oljor — med vissa nödvändiga undantag — bör iakttagas från tidigast möjliga tidpunkt. Konferensen riktar en kraftig uppmaning till alla regeringar och andra berörda organ att göra allt vad de kan för att skapa nödiga förutsättningar för genomförandet av ett sådant förbud genom att tillse att erforderliga motlagningsanordningar åvägbringas i de större hamnarna liksom att fartygen förses med behövliga inrättningar. Konferensen är av den uppfattningen, att en ny konferens bör hållas inom tre år med uppgift att på nytt granska frågan i ljuset av vunna erfarenheter rörande verkningarna av de av denna konferens anbefallda åtgärderna»,

1. föreslår, att ministerkommittén skall uppmana de regeringar, som ännu icke undertecknat den i London den 12 maj 1954 ingångna internationella konventionen rörande förbud mot förorening av havsvatten eller endast gjort det under förbehåll för ratifikation eller godkännande, att vidtaga sådant godkännande och i avvaktan på konventionens ikraftträdande omedelbart vidtaga vissa åtgärder, som uppräknats i resolution nr 6, som godkänts av konferensen och bifogats dess slutakt;

2. riktar representanternas uppmärksamhet på önskvärdheten av att de underrättar sina respektive parlament om den mycket stora vikt, som vissa av Europarådets medlemmar fäster vid denna fråga.

Rekommendation 69

angående hjälp åt medlemsstater vid inträffade naturkatastrofer

Församlingen,

som tagit del av artikel 63 i ministerkommitténs särskilda budskap (dok. 238);

som med stor oro finner, att de nyligen timade naturkatastroferna i Algeriet gör det ännu mera nödvändigt, att Europarådet upprättar ett organ för att samordna åtgärder, varför de europeiska staterna har gemensamt ansvar;

som även hänvisar till den resolution, som församlingen redan tidigare antagit till förmån för jordbävningsoffren på de joniska öarna,

är överraskad att finna att detta meddelande synes ha lämnat ön Itaka, som adopterats av rådet, utan avseende;

rekommenderar ministerkommittén:

1. att vidtaga alla ansträngningar för att vad beträffar Itaka fortsätta och i vad avser Algeriet vidtaga erforderliga åtgärder för att lämna nödvändig hjälp och bistånd;

2. att vidtaga åtgärder för att möjliggöra, att hjälpåtgärder till varje medlemsland i Europarådet, som utsättes för naturkatastrofer, i fortsätt-

ningen skall organiseras metodiskt och vara avsedda att lämnas automatiskt;

3. att säkerställa, att nödvändiga åtgärder utföres så fort som möjligt;
4. att utan dröjsmål erbjuda någon bestämd form för materiell hjälp till ön Itaka, vars adoption rådgivande församlingen enhälligt beslutat;
5. att meddela församlingen varje åtgärd, som har vidtagits eller må komma att vidtagas i detta ärende.

Resolution 61

angående förbindelserna mellan rådgivande församlingen och medlemsstaternas parlament

Församlingen,

som önskar påskynda den gradvisa utvecklingen av närmare förbindelser mellan medlemmar av Europarådet framförallt genom att stärka banden mellan församlingen och medlemsstaternas parlament;

som är övertygad om att kontakten med parlamenten på alla stadier i dess arbete och i dess beslut kan göra dess åtgärder verksamma.

1. uppmanar representanterna i församlingen att vidtaga erforderliga åtgärder för att försäkra sig om en diskussion inom deras nationella parlament av texter, som antagits av rådgivande församlingen;

2. uppmanar församlingens ordförande att regelbundet till de nationella parlamenten överlämna texter, som antagits av församlingen (den tryckta samlingen), samt att i en missivskrivelse kommentera betydelsen av de beslut, som fattats, och samtidigt begära parlamentens stöd på vissa punkter;

3. instruerar församlingens sekreterare att redogöra för de tekniska och ekonomiska förutsättningarna för att verkställa översättningar till språken i de länder, dit texterna sändas, varigenom medlemmarna av de nationella parlamenten skulle göras bekanta med församlingens arbete;

4. uppmanar representanterna att samarbeta med församlingens sekreterare i syfte att överväga och genomföra lämpliga metoder för att förmå de nationella parlamenten att stödja församlingens rekommendationer, varvid generalsekretariatet instruerats att för detta ändamål lämna erforderlig teknisk hjälp till representanterna.

Resolution 63

angående den situation, som uppstått genom att Parisfördragen frånfallits, och avsedd att angiva möjliga lösningar i dess ställe

DEL A

Församlingen,

som är besluten att fullgöra den rådgivande uppgift, som den erhållit, i synnerhet i den nuvarande krisen för europeisk sammanhållning, som uppstått genom att Parisfördragen frånfallits;

som konstaterar, att den omfattande debatt, som ägt rum i församlingen, och de viktiga meddelanden, som lämnats av Belgiens och Frankrikes utrikesministrar, har gjort det möjligt för församlingen att omedelbart före Londonkonferensen fullgöra denna uppgift;

som uttalar sitt godkännande av de allmänna målen för europeisk politik, som de sex signatärmakterna till Parisfördragen ånyo bekräftat vid Brysselkonferensen nämligen:

- att stärka det europeiska samarbetet i syfte att skydda Västeuropa mot de krafter som hotar det;
- att undvika varje neutralisering av Tyskland;
- att bidra till Tysklands enande och dess deltagande i det gemensamma försvaret;
- att finna en form för västerns ekonomiska och politiska integration; anser, att den europeiska försvarspolitiken bör vara grundad på följande fyra principer:
 - (i) nödvändigheten av ett snabbt stärkande av Europas försvar;
 - (ii) förstärkning av atlantalliansen, som utgör grundvalen för den fria världens säkerhet, och utveckling av NATO;
 - (iii) Förbundsrepubliken Tysklands deltagande på basis av fullständigt lika rättigheter;
 - (iv) nödvändigheten av att utan avbrott fullfölja ansträngningarna att åstadkomma Europas ekonomiska och politiska enande.

DEL B

1. Församlingen välkomnar sammankallandet av Londonkonferensen. Den anser, att konferensen har som främsta mål att finna en ny formel, vilken skall möjliggöra för de stater, som är närvarande vid konferensen att delta i en europeisk organisation, som kan baseras på en ändring och utvidgning av Brysselpakten, innebärande en fullständig likställighet i vad avser de deltagande staternas skyldigheter och rättigheter och utgörande en integrerande del av NATO.

Församlingen uttrycker en önskan, att denna organisation, vars grund lägges vid konferensen, skall vidtaga åtgärder för deltagande av andra europeiska stater, som icke är närvarande vid konferensen.

Församlingen anser, att varje nytt försvarssystem skall innebära:

— på det militära planet:

(i) en förstärkning av NATO genom avslutande av långfristiga överenskommelser angående storleken av och kontrollen över de stridskrafter som stationerats på Europas kontinent;

(ii) en utveckling av den administrativa och tekniska integrationen av europeiska stridskrafter, som är stationerade på Europas kontinent, i synnerhet vad beträffar underhållstjänsten;

(iii) åtgärder för upprättande av kontroll över tillverkningen av vapen i Europa framförallt i strategiskt utsatta områden;

— på det politiska planet:

en form av europeiskt politiskt överinseende och demokratisk kontroll, som är antagbar för samtliga europeiska stater, som förhandlar vid konferensen, däri inbegripet Storbritannien.

2. Församlingen anser, att de förhandlingar, som skall äga rum i London, icke skall utesluta återupptagande av de förhandlingar, som avbröts i Bryssel den 22 augusti i syfte att nå en överenskommelse om en ny form för integration av europeiska stridskrafter, antagbar för parlamenten i samtliga signatärstater till Parisöverenskommelsen. Denna militära integration, vilken icke skulle äventyra uppfyllandet, antingen samtidigt eller senare, av de önskemål, som kommit till uttryck i Luxemburgresolutionen av den 10 september 1952, skall under alla förhållanden föreskriva en demokratisk kontroll, som skall utövas av en parlamentarisk församling, vilken så snart som möjligt skall väljas genom allmänna val. Detta nya system skulle möjliggöra närmare förbindelser med Storbritannien och troligen anslutning av andra europeiska stater.

3. Församlingen förbehåller sig rätten att under sitt nästa möte avgiva ett nytt betänkande angående dessa problem som helhet och rörande de lösningar, som kan föreslås den.

Resolution 66
med utlåtande om Parisavtalen

DEL A

Församlingen,
som granskat London- och Parisöverenskommelserna;
som med tillfredsställelse konstaterat, att regeringarna snabbt nått överenskommelse om en lösning av det europeiska försvarsproblemet;
som välkomnar Storbritanniens aldrig tidigare givna åtagande, att brittiska stridskrafter under detta århundrade, så länge som västeuropeiska unionen önskar det, skall förbliva på Europas kontinent;
som anser, att avslutandet av dessa överenskommelser har förstärkt atlantalliansen;
konstaterar, att Parisöverenskommelserna i stor utsträckning motsvarar de fyra principer, som fastställts i del A i resolution 63, och de önskemål, som framförts i del B av samma resolution;
understryker nödvändigheten av att dessa överenskommelser snart ratificeras;
uttrycker uppfattningen, att Parisöverenskommelserna ger västmakterna den sammanhållning, som är nödvändig för att genom förhandlingar med Sovjetunionen söka uppnå en fredlig lösning av de europeiska säkerhetsproblemen, och i första hand Tysklands återförening och ett statsfördrag med Österrike;
uttrycker förhoppningen, att ett åsiktsutbyte omedelbart skall äga rum på diplomatisk väg, så att förhandlingarna kan påbörjas så snart som möjligt efter ratifikation av överenskommelserna, vilkas tillämpning icke bör fördröjas.

DEL B

Församlingen,
som i resolution 67 uttryckt sin åsikt om organisationen av västeuropeiska unionens församling och om förbindelserna mellan västeuropeiska unionen och Europarådet,
uttrycker förhoppningen
(a) att västeuropeiska unionens råd skall bli satt i stånd att vidtaga erforderliga åtgärder för att främja Europas enhet och uppmuntra dess gradvisa integration;
(b) att mötet med den arbetsgrupp, som förutses i den av niomaktskonferensen den 21 oktober 1954 antagna resolutionen rörande produktionen och standardiseringen av vapen, skall resultera i en överenskommelse, som står i överensstämmelse med de principer, som framlagts i denna resolution, framför allt i vad avser en rationell organisation av produktionen och standardiseringen av vapen;
(c) att den västeuropeiska unionens råd skall undersöka, huruvida rustningskontrollorganets europeiska kontrollpersonal kan tillerkännas en av regeringarna oberoende internationell status.

Resolution 67

angående förbindelserna mellan Europarådet och den västeuropeiska unionen samt unionsförsamlingens organisation

Församlingen,
som hänvisar till protokoll nr 1 rörande ändring av och tillägg till Bryssel-pakten, vilket undertecknats i Paris den 23 oktober 1954;
som tar i betraktande, att bortsett från de särskilda uppgifterna i samband med rustningskontrollen västeuropeiska unionens syfte är — såsom fastställts i inledningen och i artikel VIII i den ändrade Brysselpakten — att »främja Europas enhet och uppmuntra dess gradvisa integration», ett syfte, som är i överensstämmelse med Europarådets såsom det fastställts i artikel 1 i stadgan;

som hänvisar till artikel IX i den ändrade Brysselpakten, som lyder:
»Västeuropeiska unionens råd skall till en församling bestående av Brysselpaktsmakternas representanter i Europarådets rådgivande församling avlämna en årlig redogörelse för sin verksamhet och i synnerhet för rustningskontrollen»;

som anser, att det är av intresse för europeisk enhet att i största möjliga utsträckning förena västeuropeiska unionens och Europarådets verksamhet, och att upprätta förbindelser mellan västeuropeiska unionen och kol- och stålunionen;

som erinrar om de principer, på vilka dess utlåtande nr 3 (1952) baserats, rörande det bästa sättet att genomföra de förslag, som Storbritannien framförde i maj 1952;

avgiver, under förutsättning att Parisfördragen av den 23 oktober 1954 ratificeras, följande utlåtande rörande organisationen av västeuropeiska unionens församling och de förbindelser, som skall upprättas mellan västeuropeiska unionen och Europarådet:

A. Organisationen av västeuropeiska unionens församling

I

De bestämmelser, som anger rådgivande församlingens befogenheter, organisation och arbetsmetoder skall *mutatis mutandis* gälla för västeuropeiska unionens församling utan föregripande av följande bestämmelser, som härrör från den senare församlingens särskilda skyldigheter.

II

1. Västeuropeiska unionen skall sammanträda till ordinarie möten en gång om året. Dess sammanträden skall såvitt möjligt äga rum omedelbart före eller efter rådgivande församlingens sammanträden. Den kan sammanträda till extra möten så ofta som det är nödvändigt.

2. Presidenten och vicepresidenterna i västeuropeiska unionens församling skall väljas bland de medlemmar av rådgivande församlingens presidium, som är representanter i västeuropeiska unionens församling.

3. De representanter i västeuropeiska unionens församling, som utsetts att ingå i rådgivande församlingens utskott, skall även vara medlemmar av förstnämnda församlings motsvarande utskott, som upprättats för att behandla frågor, som faller inom båda församlingarnas behörighet.

4. Den årliga rapporten angående den av västeuropeiska unionens råd

bedrivna verksamheten skall överlämnas till unionens församling av ordföranden eller någon annan medlem av rådet.

5. Rapporterna från västeuropeiska unionens råd och från den europeiske kommissarien för Saar skall tillställas samtliga representanter i unionens församling minst tre veckor före öppnandet av det ordinarie församlingsmöte, vid vilket rapporterna skall framläggas.

6. För att möjliggöra för västeuropeiska unionens församling att besvara dessa rapporter med full kännedom om förhållandena kan församlingens utskott hemställa, att rådet bemyndigar västeuropeiska unionens höga tjänstemän och talesmän för varje underordnat organ (däri inbegripna expertkommittéer), som upprättats av rådet i enlighet med den nya artikeln VIII (2) i den ändrade Brysselpakten, att framträda inför dem i enlighet med de bestämmelser, som skall fastställas genom överenskommelse mellan rådet och församlingen.

7. Förslag till årlig budget och administrativa utgifter för västeuropeiska unionens församling skall av församlingens president överlämnas till rådet för godkännande. Presidenten i unionens församling skall på församlingens vägnar vara ansvarig för utbetalningar inom gränsen för de belopp som angivits i ovannämnda budget, så snart denna godkänts.

8. Rådet skall överlämna västeuropeiska unionens årliga budget till unionens församling för yttrande, innan den slutligen antages.

9. (a) Västeuropiska unionens församling skall utnämna sin sekreterare.

(b) Västeuropiska unionens församling och den rådgivande församlingen skall betjänas av ett enda sekretariat. Därför bör rådgivande församlingens sekreterare assisteras av unionsförsamlingens sekreterare, som skall ha rang av biträdande sekreterare åt rådgivande församlingen.

B. Förbindelser, som skall upprättas mellan västeuropeiska unionen och Europarådet

Överenskommelsen mellan Brysselpaksorganisationens generalsekreterare och Europarådets generalsekreterare skall fortsätta att reglera de ömsesidiga förbindelserna mellan de två organisationerna, varvid är att märka, att de bestämmelser i nämnda överenskommelse, som avser Brysselpaksorganisationens sociala och kulturella verksamhet, skall med samma rätt tillämpas på alla västeuropeiska unionens framtida verksamhetsgrenar, som även faller inom Europarådets behörighet.

C. Förbindelser, som skall upprättas mellan västeuropeiska unionen och den europeiska kol- och stålunionen

Västeuropeiska unionens församling skall årligen lämna kol- och stålunionens gemensamma församling en rapport över sin verksamhet.

All annan form av förbindelse mellan västeuropeiska unionen och kol- och stålunionen skall fastställas i en överenskommelse, som skall ingås mellan de två organisationerna.

Resolution 68 angående Saars framtida status

Församlingen

tager med gillande kännedom om de den 23 oktober 1954 avslutade överenskommelserna, vilka reglerar de huvudfrågor, som under många år skilt Frankrike och Tyskland, däribland Saarfrågan;

påpekar, att allmänna utskottet under loppet av de senaste två åren lämnat ett betydande bidrag till förhandlingarnas lyckliga utgång, och uttrycker sin tillfredsställelse med denna sida av Europarådets verksamhet;

uttrycker övertygelsen, att den nu föreslagna lösningen kommer att bidra till att främja den kommande utvecklingen mot europeisk enhet och att borga för fri bestämmanderätt vid avslutandet av ett fredsfördrag;

konstaterar med tillfredsställelse, att de båda fördragsslutande regeringarna förbliver i kontakt för att åvägabrunga en snar tillämpning av denna överenskommelse;

uttrycker förhoppningen, att Saars nya statut skall träda i kraft snarast möjligt.

Rekommendation 71

angående omorganisation av Europarådets generalsekretariat

Församlingen,
som uppmärksammat, att generalsekreteraren till ministerkommittén överlämnat en plan för omorganisation av sekretariatet;

som konstaterar, att dessa förslag har avseende på tillämpningen av artikel 9 i resolutionen angående upprättande av västeuropeiska unionens församling,

föreslår, att ministerkommittén uppskjuter omorganisationen av Europarådets sekretariat intill den tidpunkt, då ett beslut fattats om förslaget rörande upprättande av ett enda sekretariat för västeuropeiska unionen och rådgivande församlingen.
